

faa har jeg ikke Noget mod det stillede Endringsforslag. Jeg har kun den formelle Bemærkning dertil at gjøre, om det ikke, hvad jeg jo kan betænke mig paa til 3die Behandling, skal udtrykkes paa en anden Maade for at blive mere stemmende med den Form, vi pleie at bruge, idet det jo altid pleier at være bestemt i den sidste Paragraf i en Lov, hvorvidt den enten i det Hele eller tildels ikke skal gjælde for Færøerne. Det kan derfor være et Spørgsmaal, om det ikke i Forveien vilde være hensigtsmæssigere og rigtigere et gjøre denne Bestemmelse til en egen Slutningsparagraf, fordi Bestemmelsen ellers let kan blive overset, da Folk ikke vente at finde nogen Bestemmelse om Lovens Forhold til Færøerne i de enkelte Paragrafer, men først i Slutningen af Loven. Det er jo et rent formelt Spørgsmaal, som jeg ikke antager, at det kan blive vanskeligt at enes om, og jeg vil derfor forbeholde mig, hvis jeg skulde finde det rigtig, at stille Endringsforslag derom til 3die Behandling. — Hvad dernæst angaar de Endringsforslag, som ere stillede til § 6, beklager jeg, at den ærede Forslagsstiller ikke er til Stede her, saa at han kunde forklare, hvad hans Mening er overfor de enkelte Spørgsmaal, som det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, fremhævede. Derom kan jeg derfor ikke sige Noget, efter som jeg ikke veed det. Skal jeg udtale mig om Forslagene, som de ligge for, og som jeg mener, at de maa forstaas efter deres Indhold, kan jeg ikke have noget Særligt at indvende imod dem. Jeg vil sige, at det første af Forslagene vil vel i Grunden snarest bevirke en Forbedring af Lovforslaget. Det er ret naturligt, at man i § 6 benytter det samme Varsel som i § 8. Naar man i § 8 har forandret det gamle Extraretsvarsel, eller som det ogsaa kaldes, Aftensvarsel til 2 Dage, naar den Indvarslede bor i den Kommune, hvor Forligskommissionen holdes, og ellers til 4 Dage, er det fordi Erfaringen har viist, at dette Extraretsvarsel eller Aftensvarsel er vel kort, og at det ikke saa sjældent er Tilfældet, at en Mand, naar han kun faar dette korte Varsel, først faar forfildig at vide, at han er indtaldt til Forligskommissionen. Det kan ofte hænde, at Klagen med dette Aftensvarsel forkynnes for en Mand, som er ude i Forretninger og først kommer hjem den næste Dag, og det kan ligeledes tænkes, at han kommer hjem om Aftenen, efter at Husfolkene ere gaaede i Seng, og derfor Ingen underretter ham om, at en saadan Indtaldelse er forkyndt, og naar Forligskommissionen saa holdes næste Morgen tidlig, og han mulig har et Stykke Vel derhen, kan det overmaade let

hænde, at han kommer for sild. Derfor har man foreslaet det gamle Extraretsvarsel ombyttet med det i § 8 foreslaaede, men de samme Grunde tale egentlig for, at det samme Varsel ogsaa anvendes, naar der under Sagen skal indtaldes til Forlig. Derfor har jeg Intet mod Endringsforslaget, og jeg vil endogsaa betragte det som en konsekvent Jævnførelse af Tanken i § 8. — Hvad det andet Endringsforslag til § 6 angaar, kan jeg heller ikke have Noget at indvende imod det, fordi jeg gaar ud fra, at det egentlig ikke indeholder Andet, end hvad der alligevel vilde gjælde. Jeg kan ikke se, at det er noget Nyt, og derfor staar det for mig som Noget, der i alt Fald kun kunde siges at være overflødig, men egentlig ikke kan skade. Jeg har nemlig ingen Tvivl næret om, at naar saaledes Retten udsætter Sagen efter at have taget Beslutning om, at ny Forligsmægling skal foregaa, maatte Vedkommende for Udeblivelse fra dette Møde ifalde de samme Følger, som ellers ere bestemte for Udeblivelse fra Forligskommissionen. Det er jo stemmende med den Grundsætning, der gjælder, naar f. Ex. Forligskommissionen benytter den Myndighed, den har efter Lovgivningen, til at udsætte Sagen i indtil 14 Dage; selv om vedkommende Part har givet Møde første Gang, Sagen var for ved Forligskommissionen, bliver han dog at betragte som udebleven og paadrager sig de deraf flydende Følger, der som han bliver borte paa den Dag, til hvilken Kommissionen har udsat Sagen, og at noget Lignende maa gjælde, naar det er Retten, som udsætter Sagen, for at en fornyet Forligsmægling kan finde Sted, har jeg egentlig ikke betvivlet. Da jeg ikke ser, at dette Endringsforslag siger Andet, kan jeg ikke have Noget imod dets Vedtagelse.

Olsen: Jeg kan selvfølgelig ikke have Noget imod, hvad den ærede Minister bemærkede, at det mulig vil være rigtigere, at det, der af mig er foreslaet som sidste Stykke til § 1, sættes som en Slutningsparagraf, der kommer til at lyde paa, at § 1 ikke skal gjælde for Færøerne.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag af Olsen:

Som nyt Stykke til § 1 fores;

„Denne Paragraf gjælder ikke for Færøerne.“

vedtoges uden Afstemning.